

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1027-ҳадис

1027/2239 – عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ، وَالنَّاسُ يُسَلِّفُونَ فِي الثَّمَرِ الْعَامَ وَالْعَامِينَ، فَقَالَ: «مَنْ سَلَّفَ فِي تَمْرٍ، فَلْيُسَلِّفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ».

1027.2239. Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Мадинага келганларида одамлар мевада бир йил-икки йилга [Исмоил: «ёки «икки ё уч йилга» деган», деб иккиланган*] – салам савдо қилишарди. Шунда у зот: **«Ким хурмода салам савдо қилса, маълум ўлчовда ва маълум вазнда салам қилсин»**, дедилар».

* Исмоил ибн Улайя, ҳадис ровийларидан бири.

Изоҳ: Яъни ҳажм ё сиғим билан келишиладиган бўлса маълум ўлчовда, оғирлик асосида келишилса, маълум вазнда бўлиши керак. Бу ҳам салам савдосининг шартларидан бири ҳисобланади.

Манба: hadis.islom.uz

